

Yunus Kadakal

- Őirler -

Yayın Tarihi:

15.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arzuhal I

İzahı,
Gönlümdeki
Vuslat Makalesinin,
Üzüntüsü,
Hatalarımın
El açıklığındandır.
Tenkidi,
Döktüğüm
Her damla göz yaşının,
Ruhuma vurulan tokadın
Ağırlığındandır.
Göremeyişi,
Gözlerimin
Güzelliğini,
Güllerin
Önünde sis yapan
Sevda sayfasındandır.
Titremesi,
Ellerimin
Adını yazarken suya,
Sesimi kaptırmış olduğum,
Lodostandır.

Yunus Kadakal

Arzuhal II

Bir duru muhtevadır
Kağıda düşen
Hurafe huzur,
Ardına bile bakmaz mimar,
Soru denemesi yapar.
Bir tek ter damlası küskün
Bekçi tavus kuşuna
Oda sonradan
İniltisi y alın ay ak...
Mahmur bakışların
Parolasını fısıldıyor
Puhu kuşunun ardından..
Özleyişin bir sırrı var,
Köşe başına kaçak bekçi olmuş,
İşaretçi soğuk sarraf
Paha biçiyor nizam diline
Savunma, sancı...

Yunus Kadakal

Arzuhal III

Yorgunluğun mektubatı
Hakimliğini yapmakta şehrin,
Varsayımsal bir yargının ardından,
Kılcal damarlarımı yoruyor aklım!
Aynı gölgeye düşmüş,
İki aynı elma yarısı,,
Kurdunu kaybetmiş lordum,
Tanıyışını unutmuş ayniyatım..
Lodos'um geri geldiğinden
Ömrüm baş tacına döngün,
Hurafenin huzuru devam etmekte..
Güvercinini aldım, lakin,
Bağazı geçmekten korktuğundan,
Aydınlığım geçti boğazdan..
Fermannamenin durgunluğu,
Gerdanlığından ölürken,
Üsküdar'da sabah oldu....

Yunus Kadakal

Aşk

Acısını yanında taşımaktır.
Acısıyla yaşamaktır.
Sevgisiyle büyüüp
Acısıyla budanmaktır.
Acımaktır.
O'nun için sevmektir.
Sevgisiyle yaşamaktır.
Acısıyla büyüüp
Sevgisiyle budanmaktır.
Sevmektir.

Yunus Kadakal

Aşk Bir Sevdadır Yanar

Aşk,
Bir sevdadır yanar,
Tüter Şehrin bir yanından,
Üfler mavi bir şafak.
Tılsımlıdır bakışlar...
Aşk
Bir sevdadır yanar,
Kelimeler inci tanesi,
Birlik içinde akşam,
Ayrılık yok gece,
Farklıdır sabah...
Aşk,
Bir sevdadır yanar,
Ateşi,
Armağandır gönüle,
Serpilir yüreğinden,
Sarar tatlı bir tebessüm güvenle,
Aya düşer yıldızlar,
Güneş eğilir,
Ve,
Isınır kıyısından...
Aşk,
Bir sevdadır yanar,
Rastlantısızdır,
Alternatifi yoktur,
Meşakkatlidir,
Yelkovanı yoktur,
Penceresinde kilit,
Onlardır çiçekler,
Her şey onlardır...
Aşk,
Bir sevdadır yanar,
Meşalesi vardır,
Ve,
Yürektir devleti,
İmparatorluğu vardır,
Başkenti diriliş,
Kralı vardır, kraliçesi...
Aşk,
Bir sevdadır yanar,
Tarifesi yoktur,
Anlamaz meteor taşı,
Sınırı hayadır,
Perdesi dua,
Korunaktır yıldızlar,
Habercisi vardır,
Alinyazısı...
Aşk,
Bir sevdadır yanar,
Gök gürleri,
Ayna temiz,
Kimıldar bir tarafta taşlar,

Sağanak yağar yetkin tane,
Gelecek asi,
Kapıdaki yel değirmeni ve sıcak...
Aşk,
Bir sevdadır yanar,
Değişmiştir bir şey,
Onlardır her şey,
Hiçbir şeydir öteki..
Aşk,
Bir sevdadır yanar...

Yunus Kadakal

Azat Ettim Azab Gölgesi! !

Gölgelerimle yaşıyorum,
Mutlu eden,
Sıcak tutan,
Saran ve okşayan...

Korkutan,
Hüzün veren,
Üzen ve ağlatan...

Ayak oyunları yapan
Umutlar taşıyorum,
Bilmeden girdiğim
Sessizlik odaları..

Savrulduğunu düşündüğüm
Yaprak yerindeymiş,
Meğer,
Bendeki yükmüş savrulan...

Kimsesizliğe boş yere oynamışım,
Göğün gezen kubbeleri var,
Satır satır okumuş her bir kitabı
Her bir harebe taştan,
Varmış meğerse ayacağının izi...

Gölgelerim benle mutluyken,
Heyula deyip geçmiş,
İçmiş her bir derenin suyundan,
Elleriyle pişirdiğini yemiş,
Kim derki hayaller iki duvar arasında
Canı isteyen yesin...

Benim gölgelerim var,
Yerin altında ayakları,
Başı göğe yanaşık.
Öylesine parlıyorlar ki,
Başka bir alem sanılır yüzleri,
Geceleri aya gerek yoktur
Gündüzleri güneşe...

Sıcaklamak için,
Sığınmak yeterlidir,
Tebessüm için bakmak
Güç istiyorsam,
Gölgelerimi hatırlamak...

Korkulan kısmı
Acısıyla iniltili idi,
Acısı olmadığını öğrendim,
Bu satıhta düştü yerinden,
Gölgem gölgesiyle gezdiğinden
Azat ettim

Hüzün veren,
Ve ağlatan kardeşini de evimden.

Yunus Kadakal

Bayram

İradenin ötesinde, kalbimizde,
Her birimizde kaplı bir ışıltı,
Arzulanan bir bayram vardır,
Eskiler diye hayıflandığımız bu bayram,
Çocuklarımızın hayıflanacağı bayramdır...
Sadece geçmişimiz değil,
Geleceğimizdir de yaşayan,
Bir köşede bekleyen yaşlı halimizdir,
Acep kim gelecekte
Girecek bayram kapısından..

Hal hatır büyüyle kaplı bir bulut,
Gölgesiyle komşusuna yaslanmış,
İki lokmalık sofrada bir mutluluk,
Ve hatırlanmışlığın sıcaklığıdır karın doyuran,

Ey Varın sembolü ve vacibin klavuzu
Anlamın ötesine teslim edilmiş olan
Bir sıcaklık kaplasın yüreğini,
Ve yüreğin götürsün bizi
Nice hatırlanacak hatıratlara,
Bayramlara...

Yunus Kadakal

Bekledim Hep Özleyerek

Bekledim hep özleyerek,
Özleyerek geçti hep gecelerim,
Geceleri sabahlara özleyerek bağladım,

Özlemişim,
Hep ufukları gözetleyerek,
Geceleri sabahlara bağladım,
Özleyerek geçti ömrüm,
Ben geceleri bekledim,
Geceler gelince,
Geceleri sabahlara bağladım,,,

Özlenmişim,
Özlemiş geceler beni,
Özlemiş ki hep sabahları beklemiş,,

Yunus Kadakal

Bekleyiş

Gözler inanmaya açılmadı
Korktu ve sustu ağız,
Kulaklar,
Bir anlık gaflette
Yanılmamak için
Duyduklarını anlatmadı,
Sakladı,
Kocaman bedenini
Yıkılmasından korktu...

Azıcık bilen
Yüreğinde yer tutan bir güzelliği,
Her tanıyanla bir öyküsü olan
Masal dışı kahraman.
İsmi anıldı mı,
Saygıyla, hürmetle anılan..

Vakurlu duruş,
Onurlu dava adamı,
Yüreklerde bekletilen,
Nadas insan...

Bir gidişle gittin,
Kor ateş gibi,
Kar girdi gönüllere,
Senle düştü bedenler,,
Sensizliğin soğukluğu
Doldu içimize,
Üşüdük..

Hiç bu kadar umut
Bir arada olmamıştı,
Bu kadar sevgi..

Ne gösteriş vardı
Ne de desinler korkusu,
Bir mucizeye karşılıktı beklenen,
Küçücük bir umut...

Lakin bize kalan,
Son gülümsemendi,
"Üşüyorum"un.

Bize gerekli olan
Metin olmaktı,
Ve
Seksenlik metanet,
Seni,
Nurlara emanet etti...

Yunus Kadakal

Ben ve Sen

Üzerimde devrimler-diyarlar vardı
Tevhid'e gelmeyen.
Fırtınalar vardı
Deli dolu ve esir.
Habîl ile Kabil;
Daha ilk gün birbirine küsmüştü ya,
İşte zamanı saniyelerde ararken
Yusuf'u kuyuya attılar.
Ben oradaydım;
Ben kuyuydum, sen Yusuf
Tekil'i olmayan çokluklar vardı daha,
Yetkin ruhları icab'a bağlayan sular.
Sembolik ikiye bir'i sunarken Rabbim;
Cebrail vahiy getirdi ya,
Ben ordaydım.
Ben;
Deri, kemik ve kağıt,
Sen,
Tüy ucunda mürekkep.

Yunus Kadakal

Çember

Bir çemberin içindeyim,
Oyunumun adı köşe kapmaca,
Atmaca değil ardımdaki
Peşim sıra gelen Azrail.
Mevsimine göre giyinmedim,
Üstümde garbet gömleği,
Önden bağlandığına mı sevinmeli?
Deli olmadığına mı üzülmeli?
Ne var ki ben saraydayım,
Tahtımın yanı başında.
Tahtım yıkılmasın diye,
Göz kapaklarım emir altında..
Şehirdeymiş üvey annem bugün
Gelini, görmeye gitmiş evini
Karşılama olmayacak çünkü
Bir can damarımı kestim,
Rengini vereni göremedim,
Yıldızı çalındığından,
Silüeti de göremedim Ay'ın...
Yine acınasıya oynamaktayım
Can çekişiyor kefenim,
Midesini aldırmadığından
Nefesimi kesmedim
Şanslıysam,
Bulacağım köşesini çemberin..

Yunus Kadakal

Çırpınış I

Mucizevi ırpınışlar var içimde bugün
Somurtkan anlayışlarını seviyorum i ekişlerimle
Tuhaf, suları ben işlemişim gibi,
Doğum gününe mektup yazıyorum, işte
İhtiyar katedral özlemiyle arıyorken tanıyışını
Ne varki,
Sen durmadan yaralayan kşelerimsin,
Zanlarım doğuyordu üstü yontulmuş sıralardan...

Yunus Kadakal

Çırpınış II

Kerametın dūřüncelerini
Kalemim çatmakta.
Ab-ı hayat suyu çaldım Bedirden,
Kıskacındaki gedikten yol istedim,
Üşüyorum,
Kalıp gitmenin,
Bir bahar başlangıcıydı.
Bir şehriyar gördüm,
Bir sonbahar çiçeği açtı,
Kırpiklerini somurtan bir cümbüş başladı,
Mercan işlemeli mavinin ardından,
Kemirgen bacaklı güller açtı etrafta.

Mahremin kürünü derdim,
Setti kendim yaptım
Vigüllerine son olsun diye,
Binlerce nokta koydum meşakkatin her birine.
Eğer küs olmaksı ayrı kalmak vuslattan
Lütfeyle de güleyim,
Güzel görüneyim

Yunus Kadakal

Çimen Gözlü

Çimen gözlü,
Birkaç satır kıvrımından,
Dalgalı,
Kumral,
Tomurcuklar dökülecek şimdi...

Ben kimsesiz düşleri
Öyle bilirim ki!
Müsveddelerle savaşır,
Yorgun düşmezler
Ayrılırken,
Birbiri üstüne,
Günler yağmaktan ziyade,
Afyon yakacağım
Isınmak için,
Solumak için,
Unutma

Yunus Kadakal

Deli Kapanım

.....

Upuzun sevda şiirlerimde,
Göçmen endişelerimi göğüsleyen delikanlım,
Gidiyorsun demek modayı inkar emeklisi,
Ürkütmeden git,
Kandil gecelerinin kavgamsı siyahı
Arka sokaklarında beyazı bırakarak git...
Alyanak sırlarımı salıyorum caddelere,
İşte yol,
Yolun açık olsun deli kapanım...

Yunus Kadakal

Dört Şehir

Bir zamanlar,
Şehir yolcusunun,
Dört şehre vardı yolu.
Her yolun, her durağın
Her han'ın
Her misafirin,
Bir öyküsü olduğu gibi,
Her şehrin ayrı bir büyüğü,
Ayrı bir heyecanı vardı.

Kiminin tebessümleri kaldı hatırdada
Kiminin hüznüleri,
Kiminin göz yaşları.

Hatıraları yolcununda var elbet.
"Ne zaman dinlesem,
Ne zaman görsem
Ne zaman buraya gelsem,
Ne zaman duysam"
Başlıklı, İç çekişli satırları...

Hatırlatıcıları var bu yorgun öyküleri.

Kimi deniz kenarındadır.
Kimi engin dağların doruklarında.
Kimi,
Ucu bucağı olmayan yeşilin ardında.
Kimi mahzun, kimi mahcup kimi habersiz

Uzunca bir yolun yolcusuydu
Kimler gelip geçmedi ki,
Bu görkemli şehirlerden...

.... ..

Bir alın yazısı geçti önce
Büyük, sessiz ve sedasız bir şehir..
Rüzgar çıktığında arkasından,
Salınarak gidişini gördüğü şehir,

Durağanlığında, tedirgin bir huzur vardı,
Mutluluk vardı,
İlklerin rüyasıydı.

Öyle ihtişamlı bir sadeliği vardı ki
Bu şehri gören burada kalmak isterdi.

Bu şehri gören,
Şehirliler bile vardı.

Yolcu bu şehirden gitmek zorunda kaldı.
Çünkü bu şehir rüyalarda vardı.

Yolcunun sözü

"Gidiyorum,
Ve çıkıyorum bu şehrin yüreğinden
Gidiyorum
Ve çıkıyorum bu şehrin büyüünden..."

Şehrin öyküsü bu ya
Gitti mi bırakır seni yüreğinde
Eski bir dost gibi kalır
Eski bir sevgili gibi anar ...

Sonra fethi ve terki zor bir şehre çıktı yolu,
Fethi zordu çünkü;
Yüksek surlu etekleri
Sarp kayalıktan oluşmaktaydı.
Terki zordu çünkü,
Bir Büyüydü,
Bir sihir,
Olmazsa olmaz dediği bir şehir,

İlk görüşte aşk ile açılmıştı
Yorgun şehrin kanatlı kapıları.
Maviye çalan,
Açıktan koyuya,
Her tonu vardı yeşilin...

Lakin sihir tutmamıştı
Büyüsü kapatmıyordu
Aydınlığın gösterdiklerini,
Tamamlamıyordu örneği,
Ve uymuyordu kanına kanı,

Medeniyet olmalıydı,
Oldu mu,
Ömrümün burada geçmeli
Diyebilmeliydi yolcu..

Burada olurum,
Burada huzur bulurum demeye vardı ağzı,
Sustu, konuşmadı,
Kısa geldi yorganına ayağı
Boyu boyuna yetmedi şehrin
Yeşilde bulduğu şehre geri döndü.

Yunus Kadakal

Dua

Bir uğultuyla başladı herşey.
Yer gök donmuş, sus pus,
Ve yok hiçbir yürekte can,
Ağlamaklı bir siren sesi çalıyor kulaklarda,
Yeni bir fidan diyor seksenlik dedem,
Üstüne tüten sıcak konuşmuşluğun ardından.
Toprak kokulu ellerini uzatıyor elime,
Tuttuğum bir diyarmi,
Yoksa bir yürek mi seçemiyorken,
Nasır tutan bu yarım asırlık çınar yaprağının
Sıcaklığı dokunuyor yinede içime.
Gözler uzaklara dikilmiş,
Başlar ise eller arasında.
Bir parıltı bekliyor kara gece.
Bir umut
'Acın koynun da ekmek ufağı'
Teyzem alıcı bir gözle bakıyor önce,
Hamur tutan ellerini peştemalına silerken.
Ve 'bunlarda mı şehirden geliyorlar
Yine gazel okuyacaklar bakalım.'
'Açız' diyor,
Ötelerden Ahmet amca, kös tutmuş bakışlarıyla.
Yaralı olduğunu söylüyor yeni gelin.
Kocasını daha yeni göndermiş askere.
Savaş mı çıkacak ne diyorlar,
Eksik etek endişeli.
Biri bağırıyor ara mahalleden,
'Bu millet akıllanmaz diye.'
Ötekisi' Neolurdu sanki' diyor.
'Bu millet bunu hak etti mi.
'Dua ediyorum Rabbime;
Ey Rabbim,
Gözümün değdiği,
Yüreğimin değdiği,
Nasırlı ellerini tuttuğum bu millete
Sen yardım eyle.
Şüphesiz biz aciz yaratıklarız.

Yunus Kadakal

Emi

Papatyalar,
Her mevsimde açmaz,
İlk baharı beklerler.
Bu bahar bizim açtı sümbüller
Laleleri boynu bükük
Bırakıp gitti ya güller
Sen beni sakın
Bırakma emi

Bülbül,
Güle hasret gülüm,
Gül bülbüle,
Ayrılık ızdırap,
Kavuşma sevinç,
Her anı gülbeyazdır,
Küçük yüreği sevinç,

Bülbülün güle aşkında,
Vuslatı ayrılıktır gülüm,
Aşk alınır elinden,
Vuslatımda aşkını,
Bırakma emi...

Yunus Kadakal

Enište Kedi

bizim mahallenin yetimleri,
ve bir enişteleri vardı;
kırık beliyle
kırıtaraktan yürüyen kedi.
tam dört senedir, taş oturaktan seyredirim
yan yan yürüyerekten seyrini,
hüda parkındaki; kuyruğu kesik kedi.....
eskicioğlu sokakta
kedi babası,
zaten çoktur çekirgede Hûda'da kedi
ama yandan çarklı enište kedi
yetişemez bir lokma sakatata,
çünkü sakattır beli..
ve aç kalır,
taa doyuruncaya ana okullu karnını,
bir simitle, sonra.
bazen görürsünüz;
çıka durur bodur sedir aralığından
sonra yine yuvarlanarak girer sessizce oraya
güler onu görünce bazıları
ve bazıları
'ibret der'
şunca kimseye.
O, aldırmadan geçer önünüzden
acındırmaz kendini diğerleri gibi;
bizim enište kedi.
yüzsüzde değildir
istememez,
utandığından mıdır nedir?
istemek ona gelmez.
bizim mahallenin yetimleri
ve bir enişteleri var
beli kırık yaşlı kedi..

Yunus Kadakal

Ergen Beyazın Gölgesine

Ergen beyazın gölgesine;

Karakıştan aklımızda kalan
Son Kağıthane türküsü,,
Baktım ki,
Vazgeçilmezler,
Başka renkler seçmeden,
Uykum gelmiyor geceleri,
Tepelere artık,
Bir bir,
Adına yaşamak denen,
Şey düşüyor.
Bezgin bedenler,
Koridorlarda,
Hayaletliğine oynarken,
Senin yine,
Masa başında olmana
Bu nemenemlerin
İhtiyaçları var.
Yazmak kolayda, anlatmak...
Mahsun bir çehreyle
Çelik ve örslere vura vura
Ön beşinde ol hep...

Yunus Kadakal

Harun

dün akşam haber geldi,
'harun öldü' diye,
harun;
gencecik, delikanlı,
yakışıklı bir şeydi kerata,
hayat dolu.
orta okuldan tanırdım
bir yürektek o zamanlar,
daha tanışmadan,
aynı karede fotoğrafımız varmış meğer;
ilkokuldan;

bir yirmi dokuz ekim günü
beraber tutmuşuz flamayı-bayrağı,
göstermiştim daha sonra onada bunu.

harun;
iki ay olmuştu daha İstanbul'u kazanalı
yatalak yerinde
çalışmadan kazanmıştın birde,
ee zekiydi de hani.
en çokta sonralarını özledim,
hani eczanede kalfalık yaptığın günlerini
okullarımız ayrılmıştı ama
biz yine de görüşürdük arada sırada, lisede.
bu seferde ilkokul arkadaşım
aynı sınıftaydın, şimdi,
İbrahim'le.
zaten o getirmişti bana haberini,
ilk defa bir gidene ağlamıştım, ardından.
ilk defa sana döktüm göz yaşı.
her defasında,
hatırıma her geldiğinde
bir ağlamaklı hal alır beni,
ağlarım elimde olmadan
resimleri karıştırırken,
küçücük/küçüklük fotoğraflarımız yanyana,
birinde dondurma var ikimizin elinde,
birinde yeşile uzanmışız işte,
yaslanmışız sırsırta bir diğerinde.
harun;
daha iki ay olmuştu kazanalı üniversiteyi
nasılda düştün bu hastalığın koynuna,
körpe beden dayanamamıştı bunca acıya
gerçi sen acıda hissetmemiştin,
hayat doluydun.
yinede zordu be kanser olmak
hemde kan kanseri
en azından öyle duymuştuk,
dile kolay derlerdi.
gece hatırlarmısın,
geceleri,

hani sabahlara kadar raket oynadığımız geceleri
ufak adamların büyük oyunlarını,
boş koridorları,
öksüz çocukları
gerçi sende öksüzdünya
hani birde belletmenimiz vardı karakelle.
harun;
can çocuk yoksun diyor ya şiirler
yoksun şimdi öylemi
bedeninde can yok yani.
ama ne yalan söyleyeyim
kıskanırdım bazen seni
çünkü ençok seni severdi karakelle
ve bende yalnız kalırdım geceleri.
neyse, kolej yaramamıştı sana
hatırladığım kadarıyla
top oynamayıda çok severdin,
oynardık arada.

ama sende turp gibiydin,
nerden çıktı bu hastalık
arada sırada tenin dökerdi ama
'korkmaktan' derdin,
karanlıktan korkardın.
gece rüyana peri girse
sabah yüzün atardı.
sen 'korkmaktan' derdin.
kolej demiştim ya
işte kolejde çıban çıkmıştı
dizinin alt tarafında,
önemsememiştin.
beni dinlemezdin,
allahtan bizim ilkokullu akıllı çocuktur
'bi gidelim şu doktora' ne olacak canım
hem okuldan yırtarsın birkaç gün
gırgıra almıştık, çocukluk işte
öyleydi de yani
altı üstü bir çıban,
ufak tefek bir nokta.
zaten pek önemli birşey de değildi
derinin atması,
peki ya ne oldu
keşke gitmeseydin doktora o zaman
ben pişman olmuştum çok sonraları; şimdi.
ne bileyim kanser diyecek doktor,
yıkılmıştım ilk duyduğumda; orada.
harunn;
en az benim kadar
bir üzülen daha var biliyor musun?
Annen.
annesinin bir tek evladı;
canı, ciğeri, herşeyi.

dul olmasına rağmen
nasılda yetiştirmişti seni.

'kız olsaydın hiç kaçırmazdım seni' derler ya
hani aynen öyle bir çocuktun.
kadıncağaz az çekmedi
senle beraber yattı hastahanede
senle beraber kalktı tam bir buçuk sene.
ah harun ah.
kimseye bahsetmemiştim seni,
seni kimse bilmezdi
taki öldüğünü duyana dek,
yani samimiyetimizi.
inan daha yeni duydum öldüğünü,
yanında değildim o zaman,
ne kadar da üzüldüm.
çok çekmişsin dediler;
bir deri bir kemik kalmıştı dediler.inanamadım.
hatta öldüğüne sevinmişler, anlamadım.
yani o kadar çekmişsin hani.
harun;
bana bu haberi bizim ilkokullu getirdi.
önce şaka sandım,
sonra alaya aldım,
inanamamıştım ki.
hatta anlattıklarını hikaye sandım,
kafası çalışırdı,
hani iyi senaryo yazardı bizimkisi,
neyse biz hiç bir arada olamamıştık,
yani üçümüz
ve daha çok bekleyeceksin gibi,
bizimkisinin oraya gelmeye pek niyeti yok gibi.
bakalım.
lan yetimdin ya koyuyordu adama.

Yunus Kadakal

Kızıl Alev

Günün en kıskanç vaktinde
Yangı yükleyen gülümseyişiyle
Kutlu Meryem hüznü görünür sonra,,,
Mevsim yel mevsimi!
Alkol koması solutur atlasın serkeşine,
Mataramda ki ejdere sustukça,
Usulca çoğalır,
Beynimde kavmimin uru.
Ve iskeletime dokunur
Övgüsüne güvendiğim silüetin.
Günün otuz saati adına!
Gökyüzü mavisıyla,düşlerime
Münzevi nabızlar serpildi.
Safirden bir korkmayla,
Gölgesine sığındığım tedirgin saçlarına,
Seneleri gizdim...
Bir sandık yakut,
Tedirgin çocuk,
İki kanat...

Yunus Kadakal

Kül Döşek

Saftım temiz ve hafif,
Gözlerimi kapayınca uykuyu beklemezdim,
Gözlerim uykuya nazır,
Kapandımı kapakları,
Hiçbir güce gerek kalmadan
Uyuyu verirdim hemencecik,

Her gece,
Bir iğne deliğinden kül bir döşeğe düşerdim,
İğne deliğinden geçecek kadar benlik yoksunuydu zihnim.
Kül döşeğe layık bir saflıkta minnacık beden,
Sonsuz bir huzur,
Kül döşek

.....

Geceleri iple çekerdim,
Uyumayı sevmezdim lakin
Uyku vakti gelince heyecanlanırdım,
Çünkü bilirdim ki uyursam
Kül döşegimde gelecek...

Ağaçtan yere süzülen
Bir yaprak misali,
Salına salına iniverirdim uykuma.
Sanki yedi kat semadan
Yedi kat arza inerdim,

Yine iğne deliğinden geçerek
Kül dōşeğime konardım.

Günler geçtikçe,
Minik bedenim büyüdükçe
Uyumakta zorlandım,
İlk zamanlar ki gibi
Rüzgarda salınan bir yaprak değildim,
Farkındaydım,
Kül dōşeğın hazzını bildiğimden
Bırakmak niyetinde de değildim.
Düşmek için zorladım kendimi,
İnmek için,
İğne deliğinden geçmek,
Kül dōşeğime ulaşmak için...

.....

Bu hallerdeyken,
İlk zamanlar
bunu başarabilmişim,
İğne deliğinden
Zorda olsa geçerek,
Kül dōşeğime ulaşabilmişim...

Zamanla,
Bedenimle birlikte,

Benliğimde büyüdükçe
İğne deliğinden geçmekte zorlandım,
Kül döşeğime,
Binlerce yıllık bir yorgunlukla ulaştım,
Yine zaman geçtikçe durum kötüleşti,
Ben ağırlaştım,
Rüzgar kayboldu,
Üzerimde ki hafiflik benden kaçtı,
Artık
Geceleri gözlerimi sıkı sıkıya kapatıp
İğne deliğini ve kül döşeği aramaya başladım.
İlk seferlerinde
Uzunca yolculuğumun sonunda
Ulaşabildiğim iğne deliğinden
Geçemedim,
Saplanıp kaldım,
Tıkandım,
Tıkadım iğne deliğini...

Bu durumda,
Kül döşeğimi göremediğimi fark ettim.
Engel bizzat bendim.
Huzurum kül döşeğinin hazzını
Uzaktan seyretmeye karar verdim.
Bu kadarı bile yeterdi.
Öteki taraftan ona ulaşamamanın,

Bir tüy parçası gibi içine konamamanın
Izdırabını duydum..

Kl dŒeđimi,
İğne deliğinin ardından grebilmek bile,
Yine de yetiyordu o sıralar.
Sonraları,
içimdeki devler büyüdükçe büyüdü.
Artık gz kapaklarımı lesiye kısmaktaydım,
Kl dŒeđimi grebilmek için,
o tatlı huzura varabilmek için..
Lakin,
Artık sadece,
Kl dŒeđimin hayalleri vardı hatırımda.
Eski yolculuklarım,
Zihnimin bir kŒesinde,
Belli belirsiz bir karaltı gibiydi, gittikçe kaybolan.
Zamanla onları da kaybettim.

Artık ben ağzına kadar benlik dolu bir dŒektim
Yunus Kadakal

Meçhul

Sığacak mı emellerin dakikalara, zaman meçhul
Görebilecek misin yarını gözlerinle, hayat meçhul
Nerede konaklayacak bu can, düşündün mü mekan meçhul
Zaman meçhul, hayat meçhul, yer meçhul

Hangi din var meydanlarda, din meçhul
Hak varmış, hukuk, ya adalet, devlet meçhul
Kim bu iki ayaklılar insan mı, beşer meçhul
Din meçhul, devlet meçhul, ben meçhul

Nereye gide bu insanlar gardaş, yol meçhul
Edepte kalmamış hayada, ahlak meçhul
Bu gençlik mi olacak yarınlarımız, yarın meçhul
Yol meçhul, ahlak meçhul, yarın meçhul

İnanabilecek misin adını söylediklerinde, ismin meçhul
Tanıyabilecek misin o gün kendini, zahir meçhul
Nasıl kaldıracaksın bu yükü bilmem ki, irade meçhul
İsim meçhul, zahir meçhul, irade meçhul

Ortada alim çok, herkes okumuş, cahil meçhul
Kalmamış bir tek fert akıldan yoksun, divane meçhul
Herkes patron, peşin emir, hüküm sahibi, hamal meçhul
Cahil meçhul, divane meçhul, hamal meçhul

Gerçek hakikatleri yazmakmış, kim yazacak katip meçhul
Bakmak görmek değilmiş, bakıpta görecektir mercek meçhul
Saraylar kurulacakmış bu topraklarda, temel yok ki bina meçhul
Katip meçhul, mercek meçhul, bina meçhul

Meçhuller dünyası bu dünya, çıkmaz sokak
Yarın meçhul, insan meçhul, gerçek meçhul...

Yunus Kadakal

Muhammed

Kök salmış bir çınar
Gönül bahçeme,
Bir ucu semada
Bir ucu arzda,
Bazı haller rukũ da
Bazen kıyamda,
Ağlar durur Muhammed,
Muhammed diye...

Karşımda uçuşan
Kelebekler, kuşlar,
Yeşillikler arasında
Papatyalar,
Güller, karanfiller
Zambak ve manolyalar,
Ağlar durur Muhammed,
Muhammed diye

Yunus Kadakal

Öteki Ben

Bir senaryoyu oynuyorum,
Kimi zaman kimsesiz bir dilenci
Kimi zaman taht beğenmeyen şahım,

Birinde acı çeken zavallı,
Bir diğerinde bende Lokman'ım

Bir başkasında allem-i cihan,
Bir ötekisinde cuhelanın tekiyim.

Birinde aynayla oynuyorum,
Soruyorum benden güzeli var mı diye?

Bir diğerinde ayna görmek nefretimdir,
Başımdaki kese kağıdı yaverim...

Birinde zırhını kuşanmış asil bir lordum,
Bir diğerinde çölde gezen bedevi...

Birinde kibrin hayyukunda geceyim
Birinde tevazuun yurdu gündüzdeyim...

Birinde samimi dostum, sırdaşım efendi,

Ötekisinde
Nezaketten yoksun, rezil rüsfâ hokkabaz..

Benlerim benliğimle savaşta,
Benlerim benliğimle oynuyor...

Başrol savaşını en çok beni öldüren kazandı,
Senaryomda başrolde yine ben varım,

Her şey tanıdık, kim bu senaryonun yazarı,
Bir dön de yüzünü görelim artık...

Döndüm, ayna yine beni gösteriyor,
Kim olacağım kendi kalemimden çıkıyor...

Yunus Kadakal

Raksa Rakipsin Divane Çocuk

Raksa rakipsin divane çocuk
Değil mi ki sende ki birsam
Efetik pusulasız yusufçuk
Ummaktan uyum mu sende ki kuram
Mevki yüklü yengiye şaşmak
Rutuşsa, sendedir bu ihtişam
Zencefil gülüşündeki vaşak
Manavgattan süzülecek berham,
İşte icap işte vaktaki rok
Uzansın uzantı sana ilham,
Şato şehriyarı asil uşşak

Efetik: ecnebi
Birsam, halüsülasyon
Berham; Hükümdar

Yunus Kadakal

Sabr

Ey maşuku canan-ı makberim
Sabr,,
Ey aşk-ı deryayı yelkenim
Sabr,,
Ey Muhammed'î Aşk-ı hatırlatanım
Sabr,,
Ve ey gönül mübtelam
Sabr,,

Yunus Kadakal

Safir ile Sefir

Akıl,
Esfele safiline düşerse,
Safir,
Dönüşür sefilliğe,

Sefil;
İlahi tecelliyi taşıyan sefil,
Akilsizde olsa sevilir...

Görene,
Göz ilahi olanı görürse,
Gönle sevdirebilir,
Gözde, gönülde,
İlahi olanla sevilir,
Yunus Kadakal

Sağlıcakla

Mavileşimsel,
Bir mimarinin ortasında
Geceyi aydınlatan,
Elmas yüklü,
Sade zarif,
Sonuna kadar yüce bir saray var.
Bu ülkenin gök kuşları
Dört kanatlıdır...

Ve gökten yere inen sular
Gök kubbenin
Varlığından haberdar ediyor bizi...

Sonsuzluğu uyandırmak için
Zamanın içine,
Anlamın yanına,
Yelken açıyorum,
Sağlıcakla kalın....

Yunus Kadakal

Sen Onlarla Yaşıyorsun

Sen onlarla yaşıyorsun
Tanışıp bir köşe başında bıraktığın,
Bir limanda gördüğün sevgili değil
Onlarla nefes alıyorsun
Onlar senle var
"Hayatımda ajanlar kötülükler de var ama"
"Onları da yazacağım yakında"
"Ama bir tarafta durmam gerekiyor yoksa kayboluyorum"
Kötülüklerimin altına da imza atarım
İyiliklerimi de unuturum
Çünkü ben baybolan benliğin vücuduyum
Bak yazıyorsun işte
Söylüyorsun
Yaşıyorsun
Karşısında ayna olunca insan neler görüyor işte
Bir çoğunda sana sattıklarımı satın aldım
Bir iş çıktı az sonra görüşürüz.
Senle sohbet etmek çok güzel ama....
İş
İşte
Naparsın
"Tamam kolay gelsin"
Biz seni unuttuk
Bir hayaletle yaşayacağız
Bundan böyle
Adını kukumav kuşları anacak

Yunus Kadakal

Sen Varsan

Seni anlamaktır
Ördüğüm kelime yumağım,
Seni anlamaktır
Yaşadığım hayat,
Sana sığınmaktır
Aşk celladından kaçmak,
Senden vardır bu bengisu,
Ve senden vardır bana
Her yoktan öte var olan,

Sen varsan,
Emirsultan'dan yükselen
Bir bahar vardır,
Benden mecnuna selam vardır,
Sen varsan,

Ve sana sığınmaktır
Bardaktaki son yudumda,
Etraftaki martıların uçuşunda,
Sen varsan bir yarış vardır.
Ve seni anlamak vardır işte
Uyku filozofunun kalp atışında,,

Çünkü sen varsın

.....

Ve,
Sen varsan,
Varım ben bundan sonra.....

Yunus Kadakal

Srpyle

Sevdada suretin gördüm,
Dehlize süs olmuş,
Gölgene gökyüzü yanaşmış,
Buluta ne!
Hey gidi bağı yanık gece kuşu, sor,
Sor ki söyleyeyim,
Rüyamda gördüğüm serabın rengini,
Büyülü gözlerinden,
Doğduğu için bu inilti,
Artık bir mahşer taşır,
Sirtında bu vekil,,

Yunus Kadakal

Şehreküstüm

Bir Temenyeri hatırası var bende,
Ürkek ve de tedirgin,
Sevinçli ama hüzünlü
Yakın ama uzak...
Gök kubbe sararmaya durduğu an,
Biz sığındık sessizliğe,
Gücüne güvendik uzaklığımızın,
Oysa,
Yakındık güya,
Oysa,
Hep ağlamak olmamıştı
Önceki hikayelerde...
Evet,
Bizimde,
Gelecek günlerimiz,
Beraber olacak saatlerimiz gelecek...

İmdi, geleceğe yazıyorum,
İmdi, geleceği okuyorum,
İnan güzel olacak Şehreküstüm.

Yunus Kadakal

Tebessüm ve Gece

Artık aramak boşadır Hüsrân ığlığını.
Kalk ve yeniden kur Kendini ey gece:
Öldür zamanı baltacı
Götür-efsunlu manolyaları Buralardan,
Yakamoz uruklarda Aheste essin bora
Yelkenler yosun tutsun.
Bir duvak AKSA götür
Kirpikleri toz tutmuş
Sembolik gözyaşlarına,
Bu gece;
Bir tebessüm bırak
Arkasından izler bırakan
Gölgenin kuytusuna...
Bu gece:
Sığındı hecelerim sessizliğe
Bir vardı bir yoktu;
Bir vardı bir yoktu bu gece
Uyuyan sahte uykumu
Uyandıran haykırışım..

Bir tebessüm ki bu gece
Hep bildiğin,
Yıldızların parıltısı,
Ab-ı hayat suyu meçhulün...
İşte! Yalınayak gel de yürüyelim
Aynalara bu gece.

Tebessüme hasret gönüllerimiz için
Sılaya gönderelim
Azade bir güvercin...
Bu gece,
Sadece sen ve ben Varız zannedyordum
Oysa sen hiç yokmuşsun
Oysa ben hiç yokmuşum
Gösterdi gündeğümü...
Bir tebessüm ki,
İçinde karalamış halkalar var
Ve dışında bir ring
Zaten yazgısında varmış
Mütevazi bir tufan
Aldı götürdü zaman
İşte sen de gördün
Şustu mekân
İşte gece
Ve işte yanağında tebessümü sen

Yunus Kadakal

Tek Kelime, Tek Hece

Sahibine sadıktı yine
İhtimalin sırrı dün gece,
Güneşin üzerinde,
Yine sabah kokusu varken
Islak tenine dokunan
Korkulu damlalar ağlamakta..
Akşam vakti,
Tekbire şahlanan karanlıklar
Şuncacık bedenden
Alıp götürmüştü,
Dudağı sıvalı gülücükleri..
Şimdi;
Akşamın nükte çalımlarıyla
Oynayan çelikörsler
İkinci el kullanımlara
Gizliden kürek çekmekte
Karanlıktı yine akşam vakti gibi gece
Beyaz bir matem düştü dile
Tek kelime,
Tek hece
Ölüm var...

Uzak dursun
Lodos rüzgarları bizden
Aramızdan götürdüğü kadar uzak..
Şehre küskün var yine,
Mevsim,
Bir sonbahar arefesini oynuyor
Bin kanatlılar arzda.
Ve dün gecelere
Ağlamakta gözler..
Habersiz bir anne baba kalbiyle
Kayan yıldızı aramaya koyuluyor gece
Yoktan önce varolanı arıyor
Tam, rüzgar ismini haykıracakken
Alıp götürüyor dört damla yaşla
Gençlik türkülerini..
Karanlıktı yine akşam vakti gibi gece
Beyaz bir matem düştü dile
Tek kelime,
Tek hece
Ölüm var...

Yunus Kadakal

Us

Yaralı gökler;
Battık mı?
Kırmızılarını yakın!
Yeşil vermedim.
Konuşma tüller,
Gözler tutsak,
Bağırın çığlık,
Sevda renksiz...
Güller ötüşsün,
Çırağan anlasın,
Yol ver Çekirge!
Yalçın Dikkaldırım!
HoyratMona! ..
Kutsallaşsın Çarşamba,
Şırasın akıl,
Üzerimde kalsın....
Tükenmez tükendi,
Kurşunu getirin,
Yıldızın küsmüş,
Kuzgunun konuşsun.
Mesafesini atlamışım,
Sıcaklar üşüyor
Çekilmiş entel,
Tanı yok
Saraylar beton
Patron hamal
Divane sokak
Galip, acemi....
Pahası önermenin,
Açık seçik
Fobi yolcusu
Bana, veryansın;
Elimde mi?
Elindeyse;
Bir güvercin gönder
Gelsinler kanatlarında...

Yunus Kadakal

Vakit Geldi

Haydi vaktin geldi!
Kaldır ölümlü bedeni,
Bir daha yatmamak üzere
Yatağından ölümlü! ! !
Yeter,
artık;
Yirmisinde ihtiyarlattığınız
Gençler yaşayacaklar,
Daha
Ggün görecekler
Ama siz...
Şu senin değil mi?
Bu bir tarafı baskın gelen,
Bir tarafı hiç olmayan teraziye
Takılan kefen?
Kalk ve dur önünde el pençe!
Eğilip bükülme
Doğru dur.
Ne o,
Yoksa gene mi içtin?
Yazık!
Yanında getirdiklerin ne öyle?
- Ev, araba, mal, mülk,...
- Bunlar geçmez bu gişeden
Okumadın mı kapıdaki yazıyı?
Boşalt ceplerini!
Görelim geçiş biletini,
Var mı pasaportun?
- Pasaport mu?
- Anlaşıldı
'geçti borun pazarı'
Yahu sen yargılanmayı bile
Hak etmemişsin.
Ya o elinde tuttuğun kağıt parçası?
- Referans
- Yaa, kimden?
Kocabaş iblisten olmalı.
- Gardiyan!
Atın bunu hak ettiği yere.
- Ben ateşten korkarım!
- Ben anlamam,
- Ben sadece memurum
Neyse dök bakayım
Kurtlarını biraz daha (!)

Yetmiş senenin
Vurgun hesabını ver soranlara...
Yeter artık uyan koca bebek.
Sende bak,
Hissiyatını alıp
Can damarlarını tıkayan,
Maneviyat lokumunun tadından

Seni mahrum bırakan,
Kör tıpa.
Kor kısaç Dünyaya
Artık haykır,
Ben de varım!
Ben de geleceğim
Volkan gönüllerle...
Ben sönsen bile,
Lavlarım ısıtacak,
Onlar yaşayacak
Küf tutmuş bedenlerde.
- Hey sen!
Ne o daldın,
Hesap veriyordun.
-Bana bir şans daha verir misiniz?
- Şans mı?
-Fakat biraz önce
Doğru düşünüyordum.
Bende yeşertecektim
Artık papatyalari
Kızgın küllerde.
- Onlar mı?
- Onları sadece hayal ettin.
Bir daha geri dönüş yok
Bu yolun bileti tek yönlü kesilir
- Gardiyan!
Sıradaki...

Yunus Kadakal

Varlık İçin Yokluk

Sen sanatını icra et,
En iyi yaptığını yap,
Bırak yolu yolcuya,
Koşuşsun etrafta kimlik,
Sen yokluğunla hükmet...

Kimsesizlikle yoğrul,
Varlığın gölgeden ibaret,
Sen bildiğini zikret...

Hikmet yorgunlukta,
Yorgunsan, yorgunluğuna şükret,
Zavallı;
Tembel, zalim,
Kime?
Ne ötekine ne berikine,
Kendine...

Yokluk, varlığın zannında,
Varlık, yokluğun ta kendinde...

Yedilikte olsan yetmişlikte,
Ayna, suretini gösterir,
Silüet ise güneşle oynamakla belirir...

Karanlığında dördünde,

Olmadı kırkında kurtul,
Kurtulamazsan
Kırk yılını alır ömrün,
Kırk dert verir...

Bırak alt katlarda boğulmayı,
Nefeslenmek için bir üst kata geç,

Terk et ki öteki yüzünü,
Yer açılsın gönlünde
İlahi olana
Gerçek olana
Gerçek aşka...
Yunus Kadakal

Ve, Daha, Gün, Gece, Zaten

Bu şafak Çarşambadan izledim
Ölümün tatsız rengini
Bir gün daha geçti tutsak,
Bir gün daha koştuk,
Soluk takvim yapraklarından...

Sararmıştı ilk hecenin tomurcuğu,
Vazosunda nefesten yoksundu
Şimdi sarı papatyam
Ve ben bir gün daha yaşlıydım
İhtiyar kamusumdan...

Kalın kitaplarda bulamadım
Manasını kırıksıklığın,
Bunlar semaîdir dediler;
Yeşil gözlerin altında halkadır,
Renk vermeyen bakışların hüsranı...

İşte bir güneş daha battı.
Ve belki de bir güneş daha batacağı
Koca şehrin bir ücra köşesinde.
Ve ben bir gece daha yaşlıydım
Karın doyurmayan safsatalarımından...

Benimde rüyalarım,
Ele avuca sığmayan
Hülyalarım vardı.
Havasız odasında çalışan, bir mucitti,
Yahut bir yazar daktilosu başında,
Belki de bir doktor,
Tedavi edecek kırık kalemleri,
Yara bandı saracak
Kırmızı çay bardağına.
Onaracaktı daha sonra nihayeti,
İşte bir güneş daha battı...

Ve ben;
Çamur sıçratmayacaktım zihinlere,
Bulandırmayacaktım kirli suları
Ve tembel olmayacaktım...

Duydun mu güneş kalk üzerimden!
İhtilaf mı yarın,
Daha kurşun döküleceğiz
Saflarına provaların.
Korkutacağız dikenli kaktüsü,
Kendi yuvasında yıkacağız
Serçelerin kabuslarını.
Ve kimse bilmeyecek
Mor mürekkebin rengini,
Ne de atlı tahta kurusunun rütbesini.
Ve bir daha şarkı söylemeyecek

Ağustos böceği...
Duydun mu gün kalk üzerimden!

Sual sormaya gelecek sonra melekler
Hızır yol göstermeyecek Musa'ya
Rüzgar uğuldamayacak etrafta,
Kulaklar inatla duymayacak
Zamanını mahşerin...

Duydunuz mu kalkın üzerimden!
Birbirine hiç bağlamadığım
Gelişi güzel kahkahalarım,
Cumartesilerim, pazarlarım, yarınlarım...

Kalkın üç gözlü devler üzerimden!
Göreyim lideriniz cüceyi.
Ve kalıbına vurayım
Makyajsız umutları.
Parçalatayım kurtlara
Manasını beklemenin,
Bütün azmiyle sürçmenin....

Ve kandillerde suya galebe gelerek
Kendi vafına çevirecek gökyüzü.
Sonra bir yanda
Eğik bir asa,
Bir yanda yürüyecek
Musa'lar denizden,
Alıp götürtecek
Bir nur bizi Tur dağına
Yanağına bir tüy konacak Meryem'in
Ateş bile dokunmayacak İbrahim'e....

Ve, değirmenin çarkı koca dünyada
Bir damla tere muhtaçken,
Aklın selahiyetini,
Bir örümcek ağı kurtaracak.
Ben ise seccademde bulacağım
Bir tutam cennet bahçesi...

Duydun mu gece kalk üzerimden!
Çek karanlık ellerini gözlerimden
Yıldızları görmek ve üşümek,
Bende İbrahim' gibi yanmak istiyorum.

Yunus Kadakal

Yılın Son Günü

ne oldu?
niye öldüm
tam bakileşecekken
bir baktım körmüşüm
meğer bendeki
karın ağrısı
kırk ayaklıymış
üstüne titrediğim ben
dikenliymişim
bundan böyle
ne yeşil kalır
ne de fora
yarım ağız gidedururken
üzgünlük mü kaldı,
güzgünlük mü?
bir satır aralığı bulup
sıvışacağım
olmadı yeri yarıp
dağlar çıkaracağım
üstüne konması için
çiçek çalacağım
medeniyeti unut!
yanlız gölgem takipte
güneşli bir günmüş
kime ne!
ayağıma kırkikindi dolandı
yokum dediği an
rengim sarardı
ya rengimi çal
ya rengimi geri ver
kurtar azaptan beni...

Yunus Kadakal

Zamana, Hür Olmaya

Zamana dair ne varsa
Sende / bizlerde,
Bir noktadan ibaret
Düşülmüşse tarihe.
Belki,
Karalamaktır,
Yürüyen beyaz ruhlu ölüleri.
Belki,
Zafer ve onurla dolu,
Süzgeçten bir yapıt.

Zaten ne var ki zamana dair...
Bir ızdıraptır,
En karanlık zindanlarda,
En kalın zincirlerle,
Zincirlenmişliğin üstüne,
Hür olmaya dair.

Karanlığın,
En küt olduğu çıkmazda,
Yüzüne tüten,
Yapmacık bir gülüş,
Yahut,
Adımlar bilinmeyene,
Bitmeyenedoğru.

Zaten ne var ki zamana dair...

Ağlamaktır,
Olanca sevincine rağmen.
Yahut düşünmek,
Düşünce savaşı açmak firavunlara,
Denizin ortasından yol bulabilmek.
Kurak çöllerde,
Tutabilmek elini zamanın.
Varabilmek tadına,
Serin yaylalarda,
Ab-ı hayatın.

Zaten ne var ki zamana dair...

Merdivenleri,
Art arta dizip,
Göğe çıkayım derken,
Boşluğa saplanmak belki,
Belki de,
Zamana dair hayat odur ki;
Gönüllere,
Gökdelenler kurayım derken,
Tek gözlü bir dama muhtaç kalmak.

Zaten ne var ki zamana dair...

İnebilmek,
Çatlayan damarların nabzına.
Yakabilmek,
Kendi gölgesinde şeytanları.
Yahut,
Duymamak,
Kulak zar ı delen,
Yardım feryatlarını.
Bilmemek,
Bu gerçek,
Bu göze minnet,
Sanal sanatı.

Zaten ne var ki zamana dair...

Her şey,
Başlamaktı belki yeniden.
Her köşe başına,
İsmimizin baş harflerini yazmaktı.
Belki,
Bu bizim hayat hikayemizdi.
En bilinçli,
Ve en akıldan yoksun,
Hile ile girmiştik,
Demirden,
Dar ve soğuk,
Ttabular benliğine.

Zaten ne var ki zamana dair...

Oysa,
Dışında dünyalar vardı.
Yoldan her geçenin,
İçine bir çakıлтаşı attığı,
Üstüne birde,
Kızgın yağmur bulutlan ile
Boğazımıza kadar saplanmıştık,
Talihsizlik kuyusuna.

Bunlar,
Nehri geçtikten sonra ki,
Son kürek çırpışlarımızdı,
Hür olmaya dair...

Hepsi o,
İşte onların hepsi bu.
Ve zamana dair
İşte,
' yolun yolu"
Sona doğru,
Son adım;

Onlara ağlamak
Ve onlara haykırmak,
Hür olmaya dair...

Yunus Kadakal